

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečilka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 170 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 150 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 550 K, mesečno 190 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon štečilka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik s tedensko humoristično prilogo „Bodeča Neža“.

Posamezna šteč. „Dneva“ stane 6 vin.; ravno toliko posamezna štečilka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravništvo:

Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po: pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Račkov Forne. Last in tisk „Učiteljske Tiskarne“.

Po praznikih.

Prazniške štečilke časopisov izidejo navadno v precej debeli obliki (letošnja velikonočna „Preša“, n. pr. je imela 200 strani) in to prišlo porabi časopisi, da podajo nekoliko natančnejše pregled o položaju. Tudi letošnji velikonočni listi so prinesli mnogo lepših člankov. Večji svetovni listi so pisali o svetovni politiki — manjši listi pa so reševali naše domače prepire.

Na dnevnem redu je bilo sedaj vprašanje svetovnega miru — sestanek grofa Berchtolda in di San Giuliana v Opatiji in neizogibna — Albanija.

Ob času, ko se cela Evropa trese pred vojno nevarnostjo, so se oglašili — pomirjevalci in zastopniki mirovne konference v Haagu. Slišalo se je več različnih glasov — vendar se je iz večine člankov glasilo boječe vprašanje: **Kako bi se rešil svetovni mir?** — Ali se da zagotoviti svetovni mir. Odgovori na to vprašanje so težki, pravzaprav ne more nihče prav odgovoriti, kajti znano je, da vse mirovne konference diplomati itd. ne morejo zadržati pretežnih dogodkov. Oni, ki so o letošnji velikonočni razmišljali o tem vprašanju — so mogli le malo do brega prerokovati.

Sestanku v Opatiji se pripisuje velika važnost, žal da en sam sestanek ne more rešiti cele kupe vprašanj, ki se sama razvijajo in rešujejo. Adria, Albanija, Primorje — to so pereče točke, ki se ne rešijo z besedami in izjavami, kajti v teh točkah tiči življenska žila onih narodov, ki žive na jugu Avstrije.

Naše lokalno časopisje je reševalo bolj domača vprašanja, n. pr. § 14., obisk v Monakovem — toda v ospedju vsega je stalo jugoslovansko vprašanje. Graška dnevnik „Tagespost“ in „Tagblatt“ sta prinesla več člankov — in vsi so se tikali — tega perečega vprašanja. Že v soboto je opozarjala „Tagespost“ na »slovensko nevarnost«, ki preti zaradi dvojezičnosti Nemcem pri sodiščih, v nedeljo pa je Dobernigg primerjal »jugoslovansko in jugonemštvo« in je opozarjal na — Trst. V „Tagblattu“ je Markhl napisal »Reminiscence«, kjer pravi, da je sedanji boj nemštva na jugu proti probujajoči se jugoslovanski zavesti — boj za obstanek nemštva v teh krajih.

Mi smo v velikonočni štečilki povedali svoje mnenje. Podobno so drugi slovenski in hrvaški listi z veseljem pozdravljali naše jugoslovansko »Vstajenje«. Pisanje nemških listov je najlepši dokaz, da se Nemci boje; nam pa bodi to v spodbudo, da gremo skupno na delo za svoje na-

rodne pravice, da bomo ob letu mogli pokazati na nov napredek.

Kaj se godi na sodišču v Kopru.

(Konec.)

Ko se je Treven vrnil, ga je predstojnik Tujach jel takoj zasliševati v italijanskem jeziku, Treven je prosil, da se zasliševanje zaradi njegove razburjenosti odloži na drugi dan in da se ga zaslišuje v materinskem jeziku, koji mu boljše teče, ter da se poveri zasliševanje drugemu sodniku, ker bi se njegov zagovor krepko dotaknil tudi osebe g. predstojnika.

Vzlic ponovnim prošnjam ga je predstojnik prisilil, da se zagovarja pred njim in v italijanskem jeziku.

Tri ali štiri dni pozneje je bil Treven zopet pred svetnika poklican in ta mu je sedaj na ponovno prošnjo dovolil, da sme sedaj pred njim odgovarjati v svojem materinskem jeziku; tudi je vztrajal pri tem, da ga zasliši kak drug sodnik, ker mu drugače ni možno govoriti prosto in navajati okolišnosti, ki tangirajo tudi njegovo osebo. Šele tedaj, je bil Treven očitno iz maščevanja v zasmeih obstoječim predpisom in zakonskim določbam od službe suspendiran.

To drakonsko postopanje je Trevena, ki je bil zelo občutljive in rahločutne naravi, spravilo popolnoma iz duševnega ravnotežja, — in to tem bolj, ker si je bil svest, da je izvršil še več kot svojo dolžnost — in zapustila ga je vsaka razsodnost, postal je z eno besedo popolnoma zbehan. Videč, da je na cesti s svojo družino, osramočen pred javnostjo, je mislil na samomor, kakor se vidi iz poslovnega pisma, ki ga je pisal nekemu uradniku, odšel je, ter se skoraj teden dni ne ve, ali je še živ ali mrtev.

Tako je svetnik Tujach nagradil Trevena za njegovo neumorno delovanje — delal je namreč — čuje in strmite — po 16 do 17 ur na dan, t. j. od 5. zjutraj do 9. ali 10. zvečer, prepisal na stotine spisov in izdelal na tisoče pozivov za stranke.

Se celo sama država ne zahteva več kakor k večjemu burno dnevno delo.

Da bi bil odšel v Ameriko!

Če se je v resnici odločil za ta korak, bi bilo čudno, ker človek, kateremu vest nič slabega ne očita, ne daruje državi nad dvajset službenih let, tembolj če se pomisli, da je bil Treven vrlo značajan in pošten mož brez vsake razvade, ni kadil, bil je trezen, vester in marljiv v službi, čeden, postaven, inteligenten in priljubljen pri celim personalu brez

razlike narodnosti, kar lahko potrdijo tudi gospodje okrajni sodniki: dr. Krauseneck, dr. Trevisan in Manzoni, ki so poprej službovali pri temu sodišču. Tudi gotovo ni zapustil upnikov, kakor ga »Piccolov« lažnjivec obrekuje. — Najboljše izpričevalo za Trevena je to, da mu je ravnateljstvo c. kr. drž. policije pred nekaj leti, ko je bil tam vpoklen, pristolet deset let nad službena leta, ker se je v boju z dvema razbojnikoma hrabro obnesel, ter bil pri tej dogodbi obstreljen in težko ranjen.

Sedaj pa obrnimo list!

Po suspenziji je prevzel jetničarsko službo od Trevena sodni sluga Chervat (znana oseba), ta se je pregrešil takoj prve dni proti obstoječim predpisom. Seveda ima on ta privilegij, da je izključno v tej službi zaposlen, le včasih se pelje ven, da ne ostane ravno brez zaslužka in v tem slučaju ga drugi sluga nadomešča.

Pozno v večer se ga je baje iznenadilo v kuhinji jetničarskega stanovanja pri vinu z neko lahkoživko, po imenu Sema, ki se nahaja sedaj v preiskovalnem zaporu. On dobavlja cigarete, smotke in vina jetnikom. Te dni se je celo dogodilo, o čemur se v Kopru javno sepeče, da so si hodili kaznjenci iz ječe v mesto po vino, ter uganjali v zaporih prave orgije z ono zaprtro hetero, pri čemer jih je celo sam kaz. sodnik iznenadil; dva sta baje pijana odšla iz ječe, češ: »Oh che ben, che se sta adesso in prigione! — si ga vin, tabacco e donne...« Torej se pije, se kadi in ljubimkuje v zaporih. Drugi je ob hem dnevu odšel iz ječe, da je pozdravil svojega brata.

O tem je bil informiran predstojnik sodišča. Vzlic temu niti z mazinem ne gane proti Chervatu, ker

Narodne manifestacije.

Kako se je manifestiralo za narodne in kulturne slov. zahteve v Ljubljani.

je Chervat fanatičen italijanski liberal, zato se mu ne more niti las skriviti na glavi.

»Piccolov« poročevalec obrekuje tudi tukajšnje politično oblast, češ, da je Trevena kot Slovan na skrivaj izdala potni list. Izvedelo pa se je iz zanesljivega vira, da je bil svetnik Tujach obveščen in opozoren od politične oblasti, da je Treven formalno prosil potni list za v inozemstvo, na kar je svetnik Tujach odvrnil, da on se temu ne protivi. Jasno je, da se je potem Trevena na ta način iznebiti, samo da njega nobena krivda in odgovornost za beg zločincev ne zadene.

Za danes toliko, imamo pa še marsikaj, kar bode razsvetlilo še druge razmere, ki vladajo na koperskem sodišču. — Prepričani smo, da uvedejo kompetentni faktorji strogo preiskavo, da se dožene, kdo je glavni krivec tem dogodkom. Treven je bil žrtev razmer.

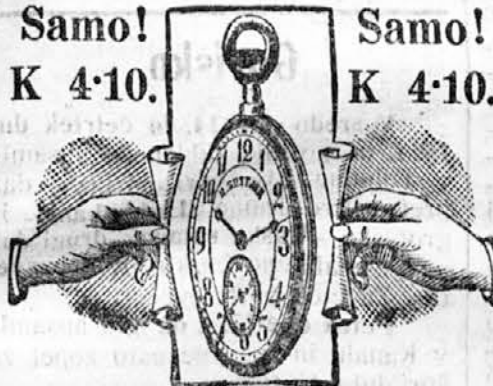
Slovenska zemlja.

VIPAVA.

Pri procesiji na vel. soboto zvečer je igral g. nadučitelj Skala policista. Res, da ima v občini razne službe, ki bi mu ne pripadale, vendar

H. Suttner, Ljubljana, Mestni trg 25.

Samo!
K 4-10.

Samo!
K 4-10.

Najbogatejša zaloga vseh vrst ur kakor tudi največja izbira zlatnine in srebrnine po jako nizkih cenah.

Zahtevajte cenik, kateri se razpošilja zastoj in poštne prosto.

Lastna prot. tovarna ur v Švici.

:: Tovarniška znamka „IKO“. ::

Zastopstvo tovarne ur „ZENITH“.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.

(Dalje.)

»Ne, ne... tako ne moreva iti narazen!... Ne morem vas ostaviti tako! Oče, treba je, da se pomeniva!... Srve mi zamira od boli, ko si mislim, da ste moj nasprotnik!... Pojdiva...«

»Eh, tristo milijonov hudičev! je zarentalil stari Pardajan, čuteč, kako se mu preraja telo in duša, objemiva se najpoprej in poljubiva se! To je najboljši pomenek!«

Oče in sin sta se objela, prvi skoraj nor od veselja, drugi z radostjo, ki jo je kalila globoka bol.

»Daj, da te vidim!« je vzkliknil nato stari klativitez. »O, le nikari misliti, da te ne vidim, mi stari mački ne potrebujemo luči, da vidimo svojo zalego... vidim te s prsti... Smrt božja! Ti nisi več tisti kakor prej! Močnejši si od najmočnejšega. Kakšna rast, bogme! In kakšna pleča!... Pa tvoja pest! Vraga, se jaz se ne bi rad poizkusil z njo, čeprav sem sablja, da ji ni para daleč na okoli! Haha! In mojo kletvico si tudi prevzel! Kako si zarentalil: Pri Pilatu! Takoj sem si dejal: Moja lastna kri se luhuje! Tak daj, pojdiva! Pri-

mi me pod pazduho, tako! In zdaj — ves svet bi si razbil glave od naju dvehi!

»Ne, tod, oče. Pojdiva k meni... ali pa k vam!«

»Kje pa se pravi pri tebi? Ali stanuješ še zmerom pri Vedeževalki?«

»To se razume, oče.«

»Dobro. Ali pa tudi veš, kaj je zate Vedeževalka v tem trenutku? Past in zaseda, kjer te primejo, zakoljejo in raztrgajo na kosce, ako ti sam ne pokoliš in ne raztrgaš njih, ki pridejo pote... kar me pravzaprav tudi ne bi presenetilo.«

Torej menite...«

»Menim, da je tvoja prva naloga, da obrneš Vedeževalki hrbet. Poznam namreč Gitalana, ki je ves divji nate in si ne more misliti večje naslade, kakor pozabiti te živega v kaki prav globoki ječi.«

Vitez se je nihal upirati, ko je slišal te besede.

Dvajset minut nato sta prestopila oče in sin prag Bijočega Kladiča, sumljive beznice, ki je stala na meji Rokovnjaščine, v ulici Fran-Buržo, in ki je bila za nekatere svojih gostov odprta vso noč, kljub stražam in kraljevskim ukazom o policijski uri.

V prvem nadstropju tiste hiše, v majhni izbici, sta sedla k improvizirani večerji. Stari Pardajan je strl vrat prvi steklenici Burgundca in vzkliknil veselo:

»Tak zdaj pa pripoveduj! Povej mi vse, kar se je zgodilo od dne mojega odhoda iz Pariza! Pripoveduj mi vse svoje zabave in ljubavi, vse svoje pretepe in mikastenja... z eno besedo vse, česar mi je duša žejna. Začni, sinko!...«

Stari Pardajan je že nastavljal uho. Zdajci pa se je spomnil in dodal:

Predvsem pa: kako da si prežal na ono kočijo? Torej si vedel, da se pripelje tam mimo?«

»Da, je odgovoril vitez.

»In kdo bo v njej?«

»Tudi to!« je dejal vitez, a z mrklejšim glasom.

»No!« je menil stari, »potem več več od mene, ki sem jo spremljal, ne da bi znal, kaj vozi!«

»Torej, oče,« je pričel vitez, »gotovo se še spominjate izbornih škrančkovih paštet mojstra Landrija Gregorja, ki so pripomogle, da slovi gostilna pri Vedeževalki po vsem Parizu in še dalje naokrog?«

Stari Pardajan je pokimal pomembno in si obližnil brke.

Vitez se je nasmešnil.

»No, vidite,« je nadaljeval, »davi sem se bil namenil, poizvedeti, kaj se godi v Memskem dvorcu. Napravil sem se torej kakor za v boj in se podal na pot. Na ulici pa srečam Hugeto... saj se še spominjate Hugete, kaj ne?«

»Presrčkane gospe Hugete? Hudiča! Greh bi bilo, pozabiti jo!

»No, vidite, tudi midva se razumeva prav dobro. Blaga dušica je, in srce ji je naglo ganjeno. Torej, dohitim jo, in že sem hotel mimo, pozdravivši jo z nasmeškom, kar me ustavi in me vpraša, ali je ne bi hotel počastiti s svojim spremstvom. Nela je majhno košarico, pregrnjeno z belim prtčjem; opazil sem tudi, da je oblečena prav po nedeljsko. Vprašam jo torej iz vlnudnosti, kam jo vodi pot. Odgovori mi, da nese, kakor vsak teden, svoje pašete h gospe Neverski, k mladi vojvodinji Giški in naposled k maršalu Danvilskeemu. Zdi se mi, oče, da vse svoje življenje še nisem bil tako razburjen; saj sem zaslužil tisti trenotek možnost, vtihotapiti se v Memski dvorec...«

»Dobra gospa Hugeta!« je dejal stari klativitez. »Ampak srečo si imel, to moram reči!«

»Eh, oče, sreča gre po desetkrat na dan mimo vsakega človeka; glavno je, da jo zna ujeti z očmi in z roko! Torej, v veliko radost gospe Hugete, ki je bila vsa ponosna, da jo pospremem jaz, ji odgovorim, da sem jo dohitel baš z namenom, drugovati ji. Oglašiva se v Giškem dvorcu, nato v Neverskem, in naposled dosepeva v Memski dvorec. Za dvorcem je vrt. Ta vrt ima vrata. Skozi ona vrata vstopi gospa Hugeta po navadi, da pride naravnost v kuhinjske prostore, ki so v ozadju dvorca. In ko stopi gospa Hugeta na vrt, storim jaz takisto.«

»Oho,« vzklikne ona, kaj pa de-late?«

»Saj vidite! Spremim vas do kuhinje. Recite, da sem vaš bratranec, vaš brat — kar hočete; noter pa hočem za vsako ceno.«

»Ah, gospod vitez, ako pride gospod oskrbnik...«

»Že spet ta gospod oskrbnik!« je vzkliknil stari Pardajan. »Do grla sem že sit te more. Le naj pazi! Ako se ne bo obnašal dostojno v tvoji povesti, mu porežem uhlje. Nadaljuj, sin moj!«

Vitez, ki ga je očetov medklic presenetil v prvem trenutku, je nadaljeval:

»Ako izve gospod intendat... gospod oskrbnik... izgubimo v maršalu dobrega odjemalca,« mi je rekla Hugeta. Ko pa je videla, da me ne ganejo njene besede, je zadihnila in me pustila vstopiti s seboj. Prišla sva v nekakšno vežo; na levi so kuhinje, na desni prostori za služinčad, v ozadju vrata. Hugeta se obrne na desno, jaz pa ji pravim, da jo počakam kar tam. Malce drhteča in obupana, vstopi gospa Hugeta, jaz pa odprem tista vrata v ozadju in vidim kabinet, kamor se zaprem. Ko mine deset minut, slišim Hugeto, ki odhaja.

»Glejte, glejte!« vzklikne svež, mlad glas. »Vašega gospoda bratranca pa ni več tu.«

»Gotovo se je naveličal čakati name,« odgovori Hugeta. »Najbrže je na vrtu...«

nam doslej ni bilo znano, da bi bil tudi policaj. Omenjenega dne je slo več dijakov proti cerkvi z namenom udeležiti se procesije; kar naenkrat pa se oglasi omenjeni gospod: Ali se ne boste odkrili, kaj mislite, da je tu kaka parada, divjaki! To je povedal v zelo »neprijaznem« tonu. Povemo pa temu človeku na ušesa, da dijaki dobro vedo, kedaj se je treba odkriti. Povedati vam moramo človek žalostne slave, da drugi rajši podučite svoje ljudi s čimer bode imeli gotovo mnogo hvaležnega posla. Če ste se pa mislili s svojim policijskim prikupiti črni ligi, potem vam pa povemo, da takih, ki spreminjajo svoje mišljenje, kakor kameleon barvo itak ne more drug šteti k svojim pristajšem, nego klerikalci. Toliko za sedaj, če bo pa potreba se vidimo zopet, toda tedaj natančneje.

TRBOVLJE.

Nasim trbovelskim janičarjem gre seveda vsaka besedica, ki meri proti njim, zelo na razvaljene živce. Zato so jih pa tudi zadnje novice zelo ogrele in različni junaki pasjih bičev letajo po Trbovljah kot znoreli. To, no, možje Galileji! Nič se ne ojte. Ste dosti preomejeni, da bi izledili pisca. Ko bi vedeli, kako grozno zabavno vas je gledati v vaši obnemogli jezi in še bolj obnemogli togoti. Nič vam ne pomaga, če zmerja našega vse časti vrednega g. podžupana Kramerja s tem, da je — srbofil. Nasprotno! Le denuncirajte in se lažite naokoli — gori in dol! Vas bo že počasi minilo, če ne preje, pa gotovo takrat, ko bomo vajeti tako nategnili, da boste jedli iz naših rok drobtine, kot cirkuški konji... Že zadnjič smo omenili, da je ravnatelj premogokopa »kaznovaj« zavodne Slovence s tem, da jim je vzel premog, ki so ga vsako leto dobivali zastopni. Prvi je bil učitelj g. Velkavrh, drugi g. Mole. Da pa se pokaže nemška kultura v vsej svoji nagoti, so se spravili tudi še na občinskega stražnika, g. Grosserja. Tudi ta je pošten in značilen Slovenec, ki istotako ni maral kloniti tilnika v umazani jarem premogokopnih uskokov. Misli si je: bolje v poštenju zgubiti par grošev, kot pa se v nepoštenju rediti in mastiti! In prav ima! Želimo, da bi vsi do konca vztrajali kot on in drugi, potem je čisto gotovo, da zmagamo v narodnem boju.

OVSISÉ PRI PODNARTU.

Naš zadnji dopis je imel uspeh. Župnik ga je prebral celo na prižnici. Hvaležni smo mu zato. Ko ga je prebral, je rekel, da so o njem same laži, resnica je le ta, da je moziček male postave. Naj bo to za enkrat. Župnik je mislil svoje, mi pa tudi — svoje, to si lahko zapomnite g. župnik! Pravi, da je pisal on dopis županu. Povem mu, da je v tem oziru v veliki zmoti. Ako ga dopisnik toliko zanima, mu je prav rad na razpolago, samo treba je izpolniti one pogoje, ki so navedeni v predzadnji števi. »Slov. Domac«. Storitve in dopisnik stori tudi svoje. Na svidenje! — Občan.

DOBRAVA PRI PODNARTU.

Pustili smo našega župnika par tednov v miru v upanju, da se bo poboljšal, toda stara navada je pač železna srajca. Naš Vrankar ga vedno kaj polomi. Zgodilo se je na cvetno nedeljo, da si je za svojo zabavo privoščil enkrat »hribovce«, češ, da so najslabši v vseh stvareh. V naši fari je bilo namreč v teku zadnjih let prodanih več posestev, katere so kupili potem ljudje, ki so doma v hribih in od tod tudi beseda hribovec, katero se smatra kot psovko. Ti ljudje so si morali v potu svojega obraza trdo prislužiti tiste denarje, da so si zamogli kolikortoliko zboljšati svoj položaj in da se najde sedaj katoliški duhovnik, ki bi moral biti izobražen, da gre te ljudi zmerjati s »hribovci«, to se nikakor ne strinja z dostojanstvom duhovnika. Če to reče priprost človek, se mu še odpusti, ker pač ni poučen ali za duhovnika pa je to naravnost sramotno, da se mlo izrazimo. — Vsi prizadevi pa si ta slučaj dobro zapomnimo in ko pridejo volitve ali pa bera, takrat pa pokažimo župniku vrata in mu povejmo, da od »hribovcev« nima nič pričakovati. Naj si obdrži vsak ta slučaj dobro v spominu in potem bo tudi župnika nehala slast napadati nas raz prižnice. Namesto božje besede, pa zabavljanje, pač lepo od Vas, g. Vrankar! — Hribovec.

Štajersko.

Mob na delu. Že včeraj smo poročali o najnovejši gonji, ki jo je priredila ljubljanska državna policija v zvezi z mariborsko mestno proti prof. Fran Ilesiču radi njegovega predavanja o jugoslovanski vzajemnosti, ki je imel mil. meseca v mariborskem Narodnem domu. Že

včeraj smo izrazili sumnjo, da ima vsa ta brezsrabna gonja svoj izvor najbrže v mariborskih krogih umazanega renegatskega klikovstva. Kot vse kaže, je bila ta sumnja tudi najbrže popolnoma upravičena. Od raznih strani se nam namreč pripoveduje, da so gotovi mariborski klikovci že kar naslednje dne po predavanju izpraševali posetnike omenjenega predavanja o vsebini in načinu govora. V nadaljnjem pa opravičuje našo sumnjo tudi zadnja »Marbztg«, ki piše med drugim v doslovnem prevodu: »Čudni gimnazijski profesor je v nekem slovenskem zborovanju (?) windischen Versammlung« med drugim pridigal tudi združenje vseh Jugoslovancov (kar se pravi do domače: prof. Fr. Ilesič je delal, govoril v združenju Slovencev, Hrvatov in Srbov v okviru skupne državne ideje). In nadalje: »Očividno je bila proti njemu uvedena preiskava radi raznih mest v njegovem govoru, ki so proti edinstveni ideji države (Avstrije)«. To je tako kolosalno lopovstvo, ki more v resnici biti spočeto samo v gnezdu kuge in protidržavnih ciljev, kot je ono redakcije »Marburger Zeitung«. Časnikar, urednik, ki taka falotstva bilježi, ne zasluži drugega prislova kot šuft! Tim bolj mu gre ta prislovka, čim vemo, da mora biti dobro poučen o tem, kar se je v istini govorilo, predavalo, torej, da mora vedeti, da so vsa taka in enaka sumničenja neresnična, docela izvirte izvita. S temi najnovejšimi perfidnostmi si je umazana »Marbztg« nadela krono vsem neštetim in doslej nekaznovanim podlostim.

»Blumentag« uprizaro mariborski nemčurji dne 2. in 3. maja letos. Ta cvetlični dan seveda ne bo imel prav nikakršnega drugega namena in pomena kot vsi te vrste dnevi doslej vsako leto. Denar, ki se take dni pobira, gre izključno samo v nemškonalionalne, potujočevalne namene. Deloma pride v dobro mariborski gospodinjski šoli, v koji je prepovedano gojenkam govoriti slovensko, pa četudi so Slovenke in jedva zmožne pet nemških besed. Pri obdarovanju ubogih šolskih otrok, se vedno ozira samo na mestne nemške šole in nemške učence, nikdar pa se ne spomnijo slovenske siromašne dece, da bi bila ta nič manj potrebna, že z ozirom na slovenske prispevke takih dni. Ista je stvar z dekliskim zavetiščem, ki ga nameravajo v bodoče zgraditi. Ne dvomimo, da bo v to zavetišče sprejeto tudi to ali ono slovensko dekle, a storilo bo v tem »zavetišču« gotovo in sigurno ena najžalostnejših smrti, ono narodnega izgubljenja. Nemčurji sami pravijo, da bo to žensko zavetišče enako že obstoječemu deškemu (»Knabenhort«). In o tem zavetišču vemo, da mu stoji na čelu nemški ravnatelj in tudi vse učne moči so zagrizeno nemške. Fantje, ki pridejo v to deško zavetišče, pridejo v svet kot zagrizeni nemčurji. Je to pravo janičarsko vzgojevališče. Seveda bi bilo isto tudi v dekliskem zavetišču. — Slovenci in Slovenke, ki hočejo se izjemamo kaj darovati, naprošamo, da se spomnijo naše CMD, in obrambnega društva »Branibor«. To sta dve narodni organizaciji, ki pomenita za nas našo bodočnost. V ostalem bodemo seveda tudi ob tem cvetličnem dnevu naših uskokov pazili na vse naše sorjake in izvrševali svojo narodno dolžnost ter šli tokrat še korak dalje, kot o priliki »Bergfesta«. Ineli bomo svoje ljudi na vseh krajih in koncih mesta ter javili Slovence, ki bi kupovali cvetke te dni, s polnim imenom tako, da bo vsakdo vedel, kdo da pomaga prodajati in zaničevati pri nas svoj rod.

V Mariboru priredi »Zgodovinsko društvo« dne 16. t. m., v četrtek, ob 8. uri zvečer v prostorih Narodnega doma — mala dvorana — predavanje o ustoličenju koroških vojvod. Ker je dne 19. t. m. ob 4. uri popoldne v Narodnem domu velika narodna slavnost — 500letnica zadnjega vstoličenja koroških vojvod, — vabimo vse naše sorjake k javljenemu predavanju.

Sv. Barbara pri Ptuj. (Divjaki.) Pred par večeri so se ga fantje Trampuš, Murko, Čeh in Pichler do dobra navlekli, potem pa šli oboroženi z vilami, lopatami in krampji, kot kakšni razbojniki razbijati in pobijati. Najpreje so se ustavili pred hišo prevzitarice Marije Jurša, ki jim je komaj ušla v stanovanje in zaprla vrata. Zbili so 19 šip, par šaluzij in še drugih stvari za 50 K. Nato so se zagnali nad viničarjo Martina Čeha, zopet razbijali, končno vlomili vrata in vdrli v sobo, koder so spali delavci, ki so pomagali Čehu v vinogradu. Eden fantinov je takoj zbil svetilko in potem so začeli po temi udrihati na desno in levo, vsled česar so jih mnogo težko ranili, dočim je viničar s svojo rodbino ušel. Vse štiri so zaprli in oddali sodišču. — Štajercijanski šnops pričenja obhajati vedno hujše orgije, zlasti še v bližini Ptuja. In

tako počenjanje nazivajo renegati »kulturno delo«. Pač so lahko ponosni!

»Kmečki strah« v novi izdaji. Kot poročajo iz Kunna pri St. Lovrencu nad Mariborom, se podi po ondotnih gozdih par podivjanih zelo velikih in močnih psov. Ušli so nekemu posestniku in napadli ter razstrgali posestniku Ivanu Goričanu že več ovac in napravili izdašno škodo. — Že opetovana se nam je pisalo o podivjanih psih na Pohorju in Kozjaku. Ljudem se čudno zdi, da gredo tudi psi, zlasti hišni čuvarji, na rop. Obrnili smo se do več knetov in ti so nas obvestili, da so psi, ki so ušli, bili navadno skrajno zanemarijene in sestradane živali, ki jih je lakota pregnala v gozdove. — Razstava »Bauernschreck« v Gradcu je vrgla 1270 K čistega dobička. Baje bo namestnija samo ta denar razdelila, a spravila razpisanih 3000 K, ki so bile prvotno določene.

Maribor. (Razno.) Poštni kontrolor Ivan Sigl je bil na lastno prošnjo od poštnega urada »2« premeščen k poštnemu uradu »1«. — Pomoniške skušnje v čevljarški obrti bodo 19. t. m. Oni vajenci, ki se prošeni miso vložili, a imajo za to pravico, morajo to storiti do 15. t. m. na naslov predsednika zadruge Jos. Beranische. — Dinar Cafuta se je pri cepljenju drv vsekav v desni spodnji gleženj. — Viničarju Jurkotu se je zlomila leste, padel je v globino in se močno poškodoval. — Splavanje po Dravi je zopet dovoljeno. Prvotni odlok, s kojim je bila splavba do 15. t. m. prepovedana, je padel. — Na deželni sadje — in vino — rejski šoli se vrši od 4. do 6. maja tečaj o nasajevanju sočivja. Solnine za ta tečaj ni. — Od 4. do 9. maja bo na istem zavodu tečaj o posejanju kreme. Za obisk tega tečaja je razpisanih tudi več podpor.

Maia kronika. V Oplotnici pri Konjicah je pred dnevi dinar Martin Tomšič rezal pri posestniku Jos. Žihnerju krmo. Ne da bi bil opazil, je njegov 2 in pol leti stari sinček Fran, utaknil roko v stroj, ki mu jo je docela zmečkal. — Blizu St. Jurja ob juž. žel., na mostu v Vezovju, je stopil raz svojega voza posestnik Fran Pašnik: Ker je bil pijan, je padel v Voglinjo in si zdrobil na nekem kamnu glavo. Umrl je še predno so ga pognili iz struge. — V Novi Štiti pri Gornjem Gradu je ušla svojemu očetu gletna Apolonija Koze in zbežala na travnik, koder so žgali suhljad in grmičevje. Dekle je nosilo grmičevje, pri tem pa prišlo približno ognju. Obleka se ji je v trenutku ožgala in predno so ji mogli priskočiti na pomoč, se je že tako hudo opekla, da je koj za tem umrla.

Goriško.

V sredo dne 14. in četrtek dne 16. t. m. gostuje ljubljanski ansambl v Tolmini, kjer vprizori prvi dan pretresljivo dramo »Ljubljankanje« in grotesko »Maska satana«, drugi dan pa velezabavno burko »Konec sveta«. Začetek ob 8. zvečer.

Petek dne 17. t. m. igra ansambl v Kanalu in se vrne nato zopet za štiri dni v Gorico.

Torek dne 21. t. m. je v Gorici zadnja predstava.

Kolesarsko društvo »Danica« v Gorici opozarja vse g. člane, kateri nameravajo iti čez mejo v Italijo, da pridejo podpisati legitimacije, k predsedniku društva.

LEGA NAZIONALE!

(Pismo iz Gorice.)

Vsakemu zavednemu Slovincu je znano, s kako požrtvovalnostjo polnijo primorski Lahi Legine blaginje. Zadnji čas pa so se darovali vsled intenzivnejšega fanatizma tržaške irendente še povečali. Kdor se le površno zanima za »obrambo« delo naših narodnih nasprotnikov na jugu, se mora naravnost čuditi velikim dohodkom, ki jih dobiva »Legia Nazionale«.

Lahi izkoristijo vsako priliko v prid Leginemu šolstvu. Zlasti pa je pustni čas, ki prinese vsako leto Legi ogromne svote. V predpustnem času se vrši v vseh večjih krajih, kjer prebivajo Lahi plesi, katerih čisti dobiček je namenjen za Lego. Ti dobički rastejo od leta do leta. Posamezna mesta, ki so znana kot laška gnezda, kar tekmujejo med seboj, katero bo več poslalo v Legino blaginjo. V nekaterih krajih, v Istri, kjer so narodna nasprotstva hujša, zberejo Lahi vse svoje moči, da se pokažejo pred laško javnostjo z veliko svoto. Sploh ni kraja v avstrijskem Primorju, čeprav obstoji tam »italianita« le iz par priseljenih Lahov — ki bi se ne spomnili Legi.

Ozrmo se na posamezne kraje našega juga! Predvsem so dalmašinska mesta, ki žrtvujejo naravnost neverjetne svote od pustnem času

»Legi Nazionale«. Ker so Lahi v Dalmaciji zgubili skoro vsa moč na zunan, se trudijo, da na drug način pokažejo svoj obstoj. Njihov fanatizem, ki se greje ob tržaški irendenti, je našel kot najboljši sredstvo za ohranitev laškega elementa »Legio Nazionale«. Lahi sami pavijo, da se gode čudeži za Lego. Tako je glavno mesto Dalmacije Zadar zbralo v eni sami noči nad 14.000 K. Spljet, ki je sicer večji od Zadra, a manjši po Lahih, je daroval 10.000; Šibenik 6000 in malo mesteca Hvar 1800. Poleg tega pa so nabrali še mnogo denarja od posameznikov in društev.

Za Dalmacijo pride naša Isira. Kako močen je še laški clement v tej deželi, pričajo naslednje številke. V Pulju so dobili od plesa 9000 K, v Piranu, ki je znan po laški nasilnosti, celih 7000 K. V malem Kopru so naplesali kar 5000 K. V Poreču so nabrali 3200 K, v Rovinju 3000 K, v hrvaškem Pazinu 2700 K, v Lovranu 2200 K in v Tinjanu 2000 K. Pa tudi druga laška gnezda so poslala Legi precejšnje svote. Čudno se zdi, kako je sploh mogoče, da se n. p. v Pazinu ali v Lovranu nabere toliko. Ljudstvo je revno, denarja pa malo. Za Lego skrbijo najbrže laški bogatini, ki izsesavajo iz našega ljudstva denarni mozeg. Ponokod pa plešejo tudi naši ljudje, kar je največja sramota in škandal za istrske Slovence.

V Trstu, kjer je sedež laškega fanatizma, je dobila Lega več kot en četrt milijona. Tržaški Lahi so poskakovali od veselja, ko je židovski »Piccolo« priobčil to dejstvo z debelimi črkami na prvi strani. Koliko slovenskega denarja je požrla Lega! Slovenci se vse premalo brigajo za svojo Ciril Metodovo družbo. Lahi nas sicer postavljajo za vzgled, to pa le radi tega, da delajo reklamo za Lego. V Trstu ima Lega močen steb in na treba velike energije in silne ljubezni, da se paralelizira naše obrambno delo z laškim fanatizmom.

Na Goriškem, oziroma na Furlanskem, pa je za Lego Nazionale manj ugodno. V Gorici sami se Legin ples ni dobro obnesel, dasiravno so plesali do ranega jutra. Tu in v Furlaniji vlada namreč klerikalna laška stranka, ki se nikakor ne zavzema za Lego. Vzrok pa je tudi ta, da na Goriškem ni tako hudih narodnih nasprotev, kakor pa drugod na jugu. Lahi delajo po svoje. Slovenci po svoji Slovenstvo na Goriškem se ojačuje vedno bolj in ne bo dolgo, ko se bodo Lahi zoperstavili slovenskemu napredku.

Ta pregled kaže jasno, kako se Lahi zanimajo za svoje šolstvo, za katero skrbijo »Legia Nazionale«. Laški fanatizem ne pozna nobenih mej in je postal zadnji čas naravnost neznošen. Za nas pa naj bo merilo naše narodnosti in naše ljubezni do rodne grude!

Dnevni preled.

Rusko-nemška carinska vojna.

Zadnjič smo poročali, da je ruska duma sprejela zakonsko predlogo, s katero se poveča carina na žito, ki prilaja iz Nemčije. Pri debati o tej predlogi so bile izpregovorjene ostre besede na nemško addresso, imenoma se je na ruski strani povdarjalo, da se pred Nemčijo ne sme umakniti Rusija niti za korak. Carina je povečana za 5 mark na stot. S to odredbo je nemški izvoz v Rusijo močno udarjen. Konservativni agrarni listi na Nemškem zahtevajo od vlade, da izvede protikrepe. Nemški industrijanci pa ne zahtevajo protikrep, ker se boje, da bi Rusija tudi s protikrepi odgovorila in sicer s takšnimi, ki bi močno škodovali Nemški industriji. Pravzaprav je Rusija začela že tudi nemški industriji kazati zobe s tem, da je pripravljala, da se nabava industrijskih proizvodov naroča na Francoskem in v Belgiji. Na Nemškem se strašno bojijo, da se bo Rusija popolnoma osvobodila od Nemčije na gospodarskem polju. To pa pomeni za Nemčijo v denarnem oziru veliko katastrofo in najbrže ji bo potem malo upadel greben, ki ga sedaj vedno napihuje.

Proces, ki išče para. V Ivovskem procesu, kjer pred poroto stojijo 4 gališki Rusi zato, ker so bili narodno zavedni in ker so boga na pravoslavni način častili. (Pravoslavna vera je v Avstriji pripoznana!) smo že večkrat pisali. Proti obtožencem se ne more najti ničesar obtožilnega. Da bi se kaj našlo, zato pritiskajo sodniki z vsemi sredstvi na priče, ki morajo, če drugega ne vedo, izpovedovati, kaj so jedle in pili. Pravoslavni so hoteli postaviti božji hram. Denarja niso imeli in zato so prosili za denarno pomoč tudi v Petrogradu. V Petrogradu je bil tudi priča starič Nikolo Matvejevčuk. Ko je ta izpovedoval, da ni mogel delati velikih potov v Petrograd, ker ima stare in slabe noge, se je zadril

predsednik senata nad njim: »Če imate slabe noge bi pa doma ostali!« (Sam vrag ve, kje kazensko pravni red daje predsedniku pravico do takšnih opazk.) Tudi to pričo je sodnik izpraševal, kaj je jedel v Petrogradu, če bobo, fižol ali ribe. Če je priča le nekoliko pomišljala, takoj je zarjovel nad njim predsednik, da mora govoriti resnico, sicer da pride v zapor in da ga bo bog v nebesih kaznoval. — To je proces.

Afera dr. Švihle. Znaní češki advokat, znamenit in poštřivovaleen mŕštinski delavec in boritelj za narodne pravice Čehov pred sodišči dr. Traub je izjavil, da je dr. Švihla nedolžen in da so vse proti njemu nagromadene obtožbe brez podlage. Kakor se vidi se v Prazi gotovi politični krogi boje pravde in delajo na vse načine samo, da bi Švihlo prisilili k molku. Bodo najbrže prav senzacionalne stvari prišle na dan.

Za Kočevje se bojijo Nemci in bridko tarnajo pri vsakem migljaju kočevskih Slovencev, ki bi morali biti po mnenju Švabov samo ponižni hlapeci Kočevjarjev in ne bi smeli niti pomišljati na kako svojo nacionalno organizacijo. Bojijo se slovenske šole v Kočevju, posebno pa slovenskega »Sokola« in oživiljenja podružnice Ciril-Methodove družbe. Vsakega našega gibljaja se bojijo, mi pa moramo z žalostjo konstatirati, da se slovenska javnost čisto nič ne briga za Kočevje, ki bi moralo vzbujati največjo pozornost vse naše javnosti. Kočevje je močna nemška trdnjava v osrčju našega ozemlja, ampak vsaka trdnjava, ki je popolnoma obkoljena, mora prej ali slej pasti, ako oblegovalna armada ne spi, temveč pazi na vsak korak sovražnika v trdnjavi. Slovenci smo taka oblegovalna armada okoli nemške trdnjave v Kočevju in ta armada — spi. Nemci se po nepotrebnem razburjajo radi Kočevja — vsaj za sedaj še, ko dviga slovensko zastavo v Kočevju samo peščica ljudi, ki so sicer vztrajni in pogumni, ampak — maloštevilni. Zato pa: na pomoč tem osamljenim bojnikom! Kočevje mora dobiti slovensko šolo, to je prva in poglavitna potreba, ki naj jo vzame deželnozborna večna resno v pretres!

Učenci naših klerikalcev so poslanci večine v bolgarskem sobranju. Bolgarska vlada ima namreč sicer večino v sobranju, ampak ta večina je prav slabotna in zadostuje komaj zato, da izvrši približno enako nasilje, kot so ga izvršili naši klerikalci, ko so razveljavili Lavrenčičev in Mazelletov mandat. Ta večina bolgarskega sobranja hoče namreč razveljaviti okoli dvajset opozicijskih mandatov, pri novih volitvah bo pa vlada izvajala tak pritisk na volilce, da »zmaga« v večini teh okrajev vladna stranka. In potem bo govorila vlada, da dela v imenu ljudstva, ker bo imela v sobranju večino »ljudskih« zastopnikov. Na tak način dobi vsaka vlada lahko večino, kot jo je dobila bolgarska vlada. Ampak vedno se ljudstvo ne bo dalo terorizirati in vsako nasilje je prej ali slej premagano.

Kaj bi Nemci vse hoteli! V Trstu je pri neki porotni razpravi nastopil državni pravnik dr. Tomičič proti temu, da bi se čitali neki nemški spisi, ker nemščina na Primorskem ni deželni jezik in obstoja v Trstu samo italijanska in slovenska porota. Nič naravnejšega kot to, saj od primorskih porotnikov, ki morajo že itak znati slovensko in italijansko, se vendar ne more zahtevati, da bi znali vse avstrijske jezike, saj v Celovcu še slovenščine, ki je v deželi naveden jezik, nečelo poznati. Nemškim listom to, seveda, ni prav in kar vnaprej smo pričakovali, da napade »Štufenblat« dr. Tomičiča, kar se je tudi zgodilo. Seveda Nemci stojijo na stališču, da mora biti nemščina po celi Avstriji »državni jezik«, pa se bodo morali že navaditi tudi na kaj drugega. Svica tudi ni narodna država, ker živijo tam Nemci, Francozi in Italijani in vsak narod uživa vse narodne pravice. Bodo se morali tudi avstrijski Nemci sprijazniti z idejo narodne ravnopravnosti.

Ta je pa dobra. »Slovenec« pravi, da imamo v Avstriji »se primeroma in kolikor toliko še neodvisno upravo«. To je pa res! Dobro upravo imamo, disciplinirano in celo neodvisno upravo! Da more slovenski odvisno upravo! Da more slovenski list kaj takega napisati, ko vendar ravno Slovenci toliko trpimo pod to primeroma dobro, disciplinirano in kolikor toliko še neodvisno upravo!

Veliki neznanec. Graški »Tagblatt« je prinesel sledečo novico: V soboto je za praznike ponovila neka dekla v Gradcu stanovanje in je pri tem obrisala tudi slike. V sobi je bila tudi Bismarckova slika (kar se razume samo po sebi, ker v Gradcu je v vsaki sobi Bismarck). Dekla pa Bismarcka ni poznala, ampak

je vprašala: »Ali je to stari gospod Fric?« Graški »Tagblatt« je zato seveda ves iz sebe, češ: kaj bo ako naši ljudje ne poznajo niti naših največjih mož? Čez eno leto bo Bismarckova stotnica, v Gradcu mu postavijo spomenik, Bismarck je sveto ime za Nemce — dekle pa ga ne poznajo. Iz tega sklepa Tagblatt, da je priprosto ljudstvo še premalo nemško in da je treba poskrbeti, da bo Bismarcka vsak Nemec poznal. (To se zdi »Tagblattu« važno!)

Zrtev poklica. Dne 5. t. m. umrl je g. Ivan Gantar, c. kr. sodni sluga iz Tržiča, v deželni bolnici v Ljubljani. Pokojni bil je na sv. Štefana dan 1. l. od nekega jetničarja v zaporih c. kr. okrajnega sodišča v Tržiču z nožem na prav divjaški način napaden in na tilniku smrtonovarno poškodovan, nakar je vsled tega vedno bolj in bolj bolehal in je, kakor rečeno 5. t. m. svoje življenje v 46. letu za vedno sklenil. Zapušča vdovo in štiri nepreskrbljene otročiče. Bodi mu lahka zemlja!

Pri podiranju dreves onesrečen. Dne 6. t. m. dopoldne je podiral v bližini domače hiše vrbe 56letni hlapec Janez Rebselj, ki je bil uslužen pri posestniku Jožefi Rebselj iz Sent Jakoba pri Sent Jerneju na Dolenjskem. Nesreča je hotela, da je neko debelo drevo, katerega deblo je bilo prav široko, zgrabilo Rebselja tako nesrečno, da je padel na tla in da je bil na mestu mrtve.

Ogenj. Posestnik Franc Dobravac iz Broda, občina Cerklje, ima v bližini državne ceste pri vasi Brodu gospodarsko poslopje, kjer ima shranjeno različno poljedelsko orodje. Dne 4. t. m. je izbruhnil v onem poslopiju ogenj, ki se je hitro razširil in uničil celo poslopje. Kako je ogenj nastal, se še ne ve, vendar mislijo, da je kak človek v poslopiju prenočeval in da je po nesreči zažgal z vžigalicami. Zgorelo je štirideset stotov sena, 295 hrastovih desk, trije vozovi, troje sani, en plug in ena brana. Poslopje je bilo zavarovano.

Vol poškodovan gospodarja. Ko je pripeljal dne 8. t. m. posestnik Janjez Golob iz Velikega Podljudna vola iz domačega hleva, da bi šel z njim orat, je vol nenadoma zdvilj, vrget se na gospodarja in mu razparal z rogovi čreva. Golobu so prihiteli na pomoč sosedje, ki so vola z vilami in kopačami nagnali.

Tatvina. Te dni je bilo ukradenog. Adeli Baloh 400 kron. Tat je prišel in odšel skozi okno, ne da bi podrl cvetlice, ki so stale v lončkih na oknu. O falotu ni ne duha ne sluha.

Nočni napad. Te dni je prišel neki tujec okrog desete ure ponoči k hiši 71letne posestnice Elizabete Demšar iz Sela in je potrkal na okno njene spalnice. Ker je Demšarjeva mislila, da je prišel domov njen sin, je rekla, da so hišna vrata odprta. Kako pa se je ženica ustrašila, ko je kmalu nato stopil v njeno sobo neznanec, ki jo je prijel za obe roki in je ni hotel izpustiti. Demšarjeva je klicala na pomoč in se je hotela z vso silo oprostiti napadalca, ki je takoj nato zbežal v kuhinjo. Ko pa se je lopov prepiral, da je Demšarjeva sama doma, je prišel zopet v njeno spalnico in jo je začel daviti. Na klice uboge ženske, je prihitel na pomoč neki krojač, ki je stanoval v isti hiši v prvem nadstropju. Napadalec se je krojača ustrašil in je pobegnil. Kaj je neznanec hotel in kdo je bil, se še ne ve, vendar sodijo, da je nekdo Florijan Verhunc iz Zelezni, ki je ušel iz deželne blaznice na Studencu in ki se je isti čas potikal po tamšnji okolici.

Požar. Te dni je izbruhnil ogenj v hiši posestnika Mihaela Blažka v Hruševju na Notranjskem. Ogenj je izkobiliziral domačo požarna brambo. Škoda znaša 5850 kron, zavarovalnina 5400 kron. Kako je požar nastal, se doslej še ni dognalo.

Aretacija. V Stranski vasi pri Dobravi je orožništvo aretiralo dvoje fantov, ki sta na sumu, da sta v eni zadnjih noči napadla nekega fanta na cesti in ga težko poškodovala. Sodišče bo dognalo resnico.

da je gledališča konec. Ob istem času so odhajali naši igralci na turneje, da pokažejo tudi drugod svoje zmoglosti. Gotovo bodo dosegli uspeh. In marsikdo bo vprašal: Kako je to, da cela Ljubljana s 40.000 Slovencev ne more vzdržati teh par igralcev? Ali ni naša dolžnost, da med tem, ko so igralci na potovanju pospešimo priprave, da se zagigura slov. drama. Ali smo res padli že tako nizko. Včeraj je oni Kraševac dobro povedal par gorkih besedi ljubljanskemu občinstvu. Ampak oni ki nalašč ovirajo priprave za bodočo sezono — zaslužijo tudi par gorkih, pa ne le besedi, ampak še kaj drugega. Zaprlo se je gledišče — in vrsta ljudi stoji na cesti, ljudi, ki so naši, ki so iz nas izšli. Leto za leto se ponavlja ista kruta pesem za naše igralce; in dežela Kranjska nima toliko socialnega čuta, da bi tem ljudem zagotovila obstoj. In mi hočemo govoriti o umetnosti? Ta boj nam ubija one ljudi, ki so nas v zinskih večerih zabavali, ki so podajali in črpali iz svoje notranjosti, iz svoje duše. In masa občinstva je pozabila svojo vest, svojo dolžnost. Ali smo pozabili, da so ti ljudje veleslužni za našo kulturo — in da so se za najvišje in najlepše cilje žrtvovali? Silneje kot vsaka druga umetnost koristi narodu gledališče. In če družba ne more najti nikake ožje vezi z reprezentanti naše gledališke umetnosti, potem je to le ne izguba. Igralci imajo isto pravico do svojega življenjskega obstoja kot vsak meščanski sloj, in če pomani-kuje dela te njih pravice ogroža, je potem dolžnost dežele in države, da opomore tem razmeram — kajti sedanje razmere so kulturni škandal.

Bivši državni policaj Mandič obsojen! Te dni je bila obsodba proti Mandiču, bivšemu policaju 4 mesece ječe. Nočemo predbacivati te nesreče, ali razmere nam dajejo same povod, da izpregovorimo par besed. To kar se je zgodilo v Ljubljani pri državni policiji, bi bilo skoro nekaj zgodovinskega. Le pogledimo, kakšne razmere vladajo tam. Eni dobro stojijo, se jih dobro podpira, druge se ne vidi, ter v družinskih razmerah žive popolnoma v bedi. Razne bolezni, družina, zdravila itd. pride vse na vrsto, seveda to ne briga policije. Brigalo jo je le, da je čisto razdelila takozvani »Remunerationsgelder« za novo leto med 20 straž, ostali 110 pa so gledali čez prste. V prvi vrsti so bili seveda odklikovani po 100 K, recimo sto kron, razni hišni posestniki. Torej okroglo 1500 K je bilo razdeljenih za dvajset straž po 100, 50, 30, 20 K. Ali niso drugi vredni tudi odklikovanja? Ali niso mogče stali v družinskih razmerah, recimo n. pr. pri Mandiču? Kako bi njemu zaleglo 100 K int a človek mogoče ne bi pal danes. Res božja pota so čudna! Človek obrača, Bog obrne, tako je tudi pri Mandiču. Zakaj so dobili ravno ti izvoljeni ta dar, se bode gotovo vsak vprašal. To pustimo slavnemu občinstvu v razsodbo. Samo lahko rečemo, da so dobri informatorji. Ako bi danes ali jutri nakazala katera tvrda, ali banka kakšno svoto za novo leto, kot darilo za javne straže, naj izreče resno in na prvem mestu, da se ta znesek na vse straže razdeli, ne samo med pri-ljubljence. — Neža.

Zaslepljeno ljudstvo. Ko pregledujem »Bogoljuba« št. 11 od leta 1913, najdem med darovalci neko A. P. iz Ljubljane, katera je darovala 100 K (za odkup poganskega otroka, kateri naj dobi pri krstu ime Marija.) Mislim sem si takoj, to mora že biti kaka stara kuharica, katera je dala meso hudiču, sedaj pa ponuja kosti — Bogu, (izraz nekega mislijo-narja pred 30 leti.) Tam najdem med darovalci za cerkev sv. Jožefa v Ljubljani, tudi darovalko 4 K, katere je pristradala neko ubogo — slepo dekle. Tukaj se pa že vse neha. Kle-rikalci jemljejo od take sirote, pri-stradan denar.

Slovenščina v deželni bolnici. Lahko pridite kadar je kam ugodno. Prinesite to karto s sabo in jo poka-žite v sprejemnim pisarni. — Brez komentarja.

Baron Trenk. Sinoči smo zopet imeli priliko občudovati hrvaško opereto, ki je žela za svojo uprizoritev prav lep uspeh. Občinstvo je posetilo to predstavo v polnem šte-vilu. Pevci so bili počaščeni s plo-skancjem. Gledališče polno.

Zadnja operna predstava. Zaradi obolelosti gospe de Strozzi-jeve odpade za danes naznanjena predstava opere »Boheme« ter se uprizori opera »Faust«. Gostuje gos-pa Milena pl. Sughova, ki poje Mar-gareto. Fausta poje gospod Low-czynski, Mečista gospod Križaj, Sie-bela gđc. Žličarjeva, Valentina gosp. Kondracki in Marto gđc. Valentie-va. Predstava se začne točno ob pol osmih zvečer.

»Matica Slovenska«. O član-ku »Dogodki v Matici Slovenski«, ki ga je prinesel »Slovenec« v svoji

velikonočni številki, nam je podal predsednik dr. Ilešič nekaj pojasnil: Tisto afero s Koblarjem je pred 2 letoma povzročil edino le pristaš Sl. Lj. S., g. dr. M. O., ne Maticin pred-sednik. Vsa stvar je bila v odboru povsem pojasnjena, a vendar ponav-lja izkričevanje istine bivši odbornik »Maticice Slovenske«, ki je spisal oni članek. — Lista, ki jo sestavi odbor, ni za nikogar obvezna, in ni dvom-no, da je več odbornikov samih čr-talo tega ali onega kandidata, ki je bil na njej. — Kar se tiče trditve, da se je tako končalo »zopet skupno delovanje«, se mora približiti, da se je Sl. Lj. Str. že na lanskem katoliškem shodu posvetovala o »Matici Slo-venski«, pa je neki politični voditelj razpravo premaknil v zaupnejše prostore; baje se je vršil tudi o Bo-žiču na Bledu sestanek o »Matici«. Ni treba zato krivde za prenehanje skupnosti valiti na druge, če si sam kriv. — Po onem članku dobi človek vtis, da pisec hoče šuntati in delati združbo. Predsednik »Maticin« se je faktično, odkar je predsednik, izmed vseh odbornikov kresal večkrat edinole z njim; do posameznih nesoglasij pa naravno pride v tako veli-kem zboru, kakor je »Maticin« od-bor.

»Ilirija« v Zagrebu. Naše no-gometno moštvo je bilo na veliko-nočne praznike v Zagrebu, kjer je igralo v nedeljo z »Grazdanskim športnim klubom«, v ponedeljek pa s »Concordijo«. V nedeljo, kakor smo poročali, je bil izid 3 : 1 na kor-ist Hrvatov — drugi dan 3 : 0 na korist »Concordije«. Naše moštvo se je oba dneva izborno držalo. Stalo je v boju z dvema moštvoma, ki spa-data med boljše na našem jugu. Po-sebno drugi dan so v moštvo »Con-cordije« nastopili boljši hrv. igralci, ki so odločili zmago. Ilirija kljub krepkim napadom ni mogla doseči uspeha. Občinstvo je Slovence ra-dostno pozdravljalo. Zvečer je bila skupna večerja.

Koncerti »Glasbene Matice«. V katerih se bo izvajalo znamenito, najnovejšo slovensko koncertno de-lo za soli, zbor in orkester, kantata »Ojki«, ki jo je zložil P. Hugolin Sattner, se definitivno vrše 22. in 23. aprila zvečer in v nedeljo, 26. aprila popoldne. Priprave za izvajanje tega velepomembnega izvirnega dela so v rednem teku. Solistično bodeta sodelovala v teh koncertih: odlična koncertna pevka domačin-ka, na Nemškem priznana umetnica gospa Fanetta Hermsdorf, roj. Bili-na (dramatičen sopran) iz Karlsruhe in sedanjí prvi slovenski bariton g. Ivan Levar, operni pevec iz Aache-na.

Težka aretacija. Pretekli pe-tek popoldne je aretirani nekí straž-nik na šentjakobskem mostu dninar-ja Jožeta Glinška, ker je nadlegoval delavce, ki so tam delali. Glinšek pa kar ni hotel iti s stražnikom in se je vrgel na tla. Nenadoma pa je planil na stražnika, prijel ga je za prsa in se začel z njim ruvati tako, da sta oba Glinšek in stražnik padla na tla. Ko sta zopet vstala, je hotel Glinšek stražnika izravnati sabljo. Na pomoč je moral priti še en stražnik in z združeno močjo sta oba stražnika spravila nasilnega Glinška v zapor. Glinšek se bo moral zagovarjati pred deželnim sodiščem.

Mesto v Ameriko, v zapor. V petek je policija aretirala leta 1894. rojenega delavca Martina Uje-viča, iz Imotskega v Dalmaciji, ker je hotel pobegniti v Ameriko, ne da bi izvršil svoje vojaške obveznosti. Z Ujevičem bo imelo opravka tu-kajšnje deželno sodišče.

Slov. pevsko društvo »Ljub-ljanski Zvon«. ima definitivno svoj letošnji redni občni zbor v soboto, dne 18. aprila t. l. ob osmih zvečer v Mrakovi restavraciji na Rimski cesti. Redni in podporni člani, ude-ležite se ga!

Zveza slov. pevskih društev sodeluje na Braniborovi proslavi 500letnice ustoličenja koroskih voj-vod s Foersterjevim moškim zborom »Samoa«. Ljubljanske, v Zvezi včla-njene pevske zore vabimo, da se udeležijo prve skupne pevske vaje, ki bo v četrtek, dne 16. t. m. ob 8. zvečer v Narodnem domu.

Blizajo se srečni časi za one cenjene čitatelje, ki na podlagi da-našnje priloge glavnega zastopstva srečkovega oddelka Češke industri-jalne banke v Ljubljani naroče iz-borno skupino petih srečk na 62 me-sečnih obrokov po 5.25 K, oziroma skupino treh srečk na 62 mesečnih obrokov po K 3.25, kajti že en sam glavni dobiček jim odvzame skrb za bodočnost, dočim se jim v srečnem slučaju zamorejo pripetiti tudi še nadaljni dobitki. Mesečni obroki za te izborni izbrane srečke, ki imajo svojo trajno denarno vrednost, so zares nizko nastavljeni, vsled česar je vsakomur, ki hoče na varen na-čin poskusiti svojo srečo s srečkami, dana k temu izvanredno ugodna pri-lika. Ker izhaja ponudba od velike in zanesljive slovanske banke, jo priporočamo.

Gostilna. Anton Ivančič Buffet.

TRST. Andemo de Toni, via Nuova 5. TRST.

Tržaškemu občinstvu in v Trst prihajajočim Slovincem jamčim za pristna istrska, vipavska in dalmatinska vina, kakor tudi vedno sveže pivo in izborno mrzlo in gorko kuhinjo.

BUFFET-RESTAURANT

Via Nicolò 11. — TRST — Via Nicolò 11.

Podpisana vljudno naznaja p. t. občinstvu, da sva prejšnji buffet »Istria« razširila v buffet-restaurant z dunajsko kuhinjo. — Točiva: Gškko belo in kulmbaško črno pivo, pristna istrjanska, dalmatinska, štajerska in nižavstrijaka vina. — Opoldne in zvečer abonent.

K. Rissler.

A. Trulp

Gostilna-Buffer F. BOLLE Trst-Rojak

Alla Valle di F. BOLLE ia Roiano 2 in

Roiano. via Montorsino 9

Domača vina. — Sveže pivo. — Gorka in mrzla jedila.

— Modra miška, zelo razposa-jena burka v štirih delih, ki je te praznike v kinematografu »Ideal« mnogobrojne obiskovalce žlahtno zabavala, ponavlja se še do vstetega petka vsaki dan ob 3., pol 5., 6., pol osmih in 9. uri. Poleg tega še najno-vejši Pathe žurnal. V soboto »An-gelček«, veseloigra v štirih delih z Asto Nielsen.

Trst.

Izložba banke okradena pri be-lem dnevu. Tatovi postajajo od dne do dne predrznjejši, kar dokazuje sle-deči slučaj: Na trgu della Borsa, v enem izmed najprometnejših krajev v Trstu se nahaja banka Union. Ka-kor vsaka banka, tako ima tudi ban-ka »Union« veliko izložbo, v kateri je razstavljen zlat in papirnat denar. V soboto popoldne okrog 2. ure so videli mnogi pasanti, kako je planil mlad človek proti izložbi banke »Union« in udaril z obema rokama po ogromnem steklu izložbe, da se je razdrobilo. Mimoidoči so obstali in so z začudenjem gledali na člove-ka. Neznanec pa je segel nato v iz-ložbo ter si nagrabil v naglici zlatega denarja, ki je ležal v izložbi. Se-le sedaj so uvideli mimoidoči, da je ta človek zelo predrzen tat in neka-teri izmed njih so planili proti nje-mu, da ga primejo. Ta pa ni čakal. Denar je skril naglo po žepih ter za-čel nato bežati na vso moč. Za njim pa je bežala cela četa ljudi ter kri-čala na ves glas: tat, tat. Tat pa se ni brigal mnogo za te klice; bežal je na vso moč iz ulice v ulico s tako spretnostjo, da je kmalu izginil vsem zasledovalcem izpred oči. Imel je tedaj srečo, a ne dolgo. — O tatvini je bila takoj obveščena policija. Za-slišanih je bilo več ljudi, ki so videli ves prizor. Bil je poklican tudi ravnatelj banke »Union«, ki je izjavil, da manjka iz izložbe 2700 K v zlatu. Ker je šlo tedaj za precejšnjo vsoto, se je podvzela oblast, da so iz-vedele o tej tatvini takoj vse poli-cijske stražnice. Policisti vseh vrst so bili takoj na delu. Vedeli so, da imajo iskati predrznega tatu, takega in takega, ki se je porezal na rokah, ko je udaril po steklu. — Takoje pro-ti večeru je ustavil nekí stražnik na žavelski cesti nekega sumljivega človeka. (Zavle se približno eno uro hoda od borznega trga, kjer se je izvršila tatvina.) Stražnik je vprašal tega človeka, kam in kod, in naposled mu je ukazal, naj poka-že pokaže roke, ki jih je tiščal v žepih. Ko je videl stražnik, da so vse obre-zane, je bil takoj prepričan, da je zadel pravega. In ni se motil. Ko so preiskali aretiranca na policiji, so našli pri njem ves ukradeni denar, t. j. 2700 K v zlatu. — Vlomilec je dejal, da se imenuje Gracijan Steni-co, da je stavec, star 21 let, doma iz Trentina. Povedal je, da je brez službe in da je trpel pomanjkanje, zato je storil ta korak. Stenico pa ni hotel povedati, kdaj je prišel v Trst in kje je bil nastanjen. Iz škedenjske stražnice je bil odpeljan najprej na šentjakobski komisariat, od tu pa v zapore v ulico Tigor, kjer je na raz-polago izpraševalnemu sodniku.

Velikonočna zgodba. V restav-raciji »Eurora« je sviral neka god-ba. To in pa prazniki sami so priva-bili marsikoga v ta lokal. Zvečer so se ljudje trli za prostorček. Pestra množica je govorila v vseh jezikih. Tu si videl Italijana, tam Slovence, tam zopet Nemca, Hrvata in še dru-ge. Nemci so kakor po navadi ved-no bolj kričeli, bahato si trkajo po prsih: Mi smo mi. Naš jezik je moč-no razširjen, naš jezik je svetovni jezik in mi smo tukaj, ki držimo dru-ge na vrvič! Slovenec govori v svoji prvinosti tiho, da bi Italijani ali Nemci pač ne smatrali njegov go-vor drugim za izzivanje ali provoka-cijo. Pri sprednjih mizah je bilo, tam blizu godbe. Nemška družba se je privajala v lokal ter sedla k oni mizi. Nekaj časa so se šopirili le tako med sabo, potem so začeli pogovor še z

Il ste že bili v čevljarnici Antona Javernika, Trst, ulica Farnetto 33?? Sprejemajo se tudi popravila.

drugimi, ki so sedeli tam blizu. Po-sebno so sili v pogovor neko go-spodično pri isti mizi: »Gospodična, vi ste nemški tip, nemški značaj. Vi gotovo niste Tržačanka, tako blondaste — kajne, niste Italijanka.« Takrat se je oglasil nekí Slovenec in je dokazoval, da so tudi nekateri Slo-vani blondini. To je onega Nemca močno jezilo. Gospodični se je moč-no dobrihal in nazadnje sta se men-da res pobotala, da je Nemka. Lepa »Nemka« je bila v družbi s svojim očetom in svojo materjo. Ti so kli-cali pivo za pivom, dokler se jih ni nabralo 14. Takrat pa so se dvignili eden za drugim, oče, mati in hči in so šli, ni jih bilo nazaj. Slovenec se je sklonil takrat čez mizo in je rekel oni nemški družbi: »Pardon, gospod-je, da, res to so nemški tipi. Kaj tak-šnega bi Slovenci ne bili zmožni!«

Najnovejša tele-fonska in brzojavna poročila.

KONFERENCA ZUNANJIH MINI-STROV.

Bolgarski prestolonaslednik prisoten.

Opatija, 14. aprila. Danes dopol-dne je dospel semkaj avstrijski zu-nanji minister grof Berchtold s For-gachem. Popoldne se je pripeljal s posebnim vlakom zunanji minister italijanski San Giuliano.

Predmetov, ki se bodo na konfe-renci obravnavali, je precej. Pred-vsem Albanija in epirsko vprašanje, potem vprašanje ravnotežja ob Adri-j, Sredozemsko morje in notranje politične zadeve Avstrije v kolikor so te v zadnjem času motile soglasje z Italijo, vse to bo na razgovoru.

Opatija, 14. aprila. Jutri dopol-dne se sestane ministr v »Hotel Stefanie«.

Opatija, 14. aprila. Grof Berch-told je govoril danes tudi par besed z bolgarskim prestolonaslednikom.

PREISKAVE V PETROGRADU.

Petrograd, 14. aprila. Preteklo noč so se vršile velike preiskave pri dijakih in pri delavcih, o katerih se sluti, da so na čelu revolucionar-nemu gibanju. Voditelji delavstva Puflove tovarne so bili aretirani.

BOJI V ALBANIJI.

Albanci tepeni.

Drač, 14. aprila. Po semkaj do-šlih poročilih se vrše hudi boji med albansko žandarmerijo in Epiroti. V enem zadnjih bojov so bili Albanci popolnoma tepeni. En del je pobit, drugi del je razkropljen.

SRBSKO MINISTRSTVO.

Belgrad, 14. aprila. Srbsko mi-nistrstvo bo rekonstruirano. Na Pa-čuevo mesto pride Petrovič.

NESREČA NEWFOUNDLAND.

London, 14. aprila. (Kakor smo že poročali, se je od ribiške ekspe-dicije zgubila ladja Southern Cross). Ostanki ladje Southern Cross so se našli. Mornarji so vsi poginili.

VLAK TRČIL OB LOKOMOTIVO.

London, 14. aprila. Nekí eks-presni vlak je trčil pri Londonu ob lokomotivo; dva moža sta mrtva, več ranjenih.

ŽRTEV POKLICA.

Krakov, 14. aprila. Primarij bol-nice Stanislav Groban, docent, se je pri operaciji zastrupil in zastruplje-nju podlegel.

Od danes 15. aprila od 17. aprila t. l.!

Modra miška!

Največja in najkrasnejša učinkovita veselo-igra te sezije! Neprestan bučen smeh!

Kinematograf Ideal.

Ljubljana.

— Kaj bo z gledališčem? Piše se nam: Zadnjič smo čitali po listih,

ULTIMATUM ZDRUŽENIH DRŽAV MEKSIKI.

Pariz, 14. aprila. Združene države so dale Meksiki ultimatum: Meksika mora ameriškim vojnemu brodovju izročiti topove. Če ne bo streženo, prične ladije bombardirati mesto Tampico.

Pariz, 14. aprila. Meksikanska vlada se je posvetovala o ameriških zahtevah. Vlada je po daljši debati zahteve zavrnila. Združene države obstajajo pri svojih zahtevah. Bombardina Tampice se še ni začel.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; znanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Vajenec za tapetniško obrt se takoj sprejme. Josip Sluga. Rimska cesta 21.

Próda se vsled preselitve nekaj hišne opreme, Slomškova ulica 4/I, desno. 245—2

Kanarček (Harcer) je ušel na Emonski cesti št. 8. Pošten najditelj naj ga vrne proti nagradi.

Brivski pomočnik se sprejme takoj pri brivcu Ivanu Radoliču v Mariboru. Meljska cesta 22. Znatni mora tudi slovenski. Ponudbe na zgorajšnji naslov. 240—1.

Mlad, izobražen gospod želi korespondirati z inteligentno gospo pod »Bodočnost« na Anončno ekspedico. 241—1

Fant in pol išče dekleta in pol! »Ludovik«, poštnoležer, Cerknica, Notranjsko. 234—1.

Krojaštvo

Ivan Kersnič

v Ljubljani, Sv. Petra cesta 32, I. nadstr. nad kavarno »Avstrija« se priporoča slav. občinstvu za izdelovanje vsakovrstnih oblek po najnovejši modi. Solidno delo, zmerno nizke cene, znano pohvalna postrežba. — Popravila se hitro in ceno izvršujejo.

Cvetlični salon

Viktor Bajt

Ljubljana, Šelenburgova ul. 6 (zraven pošte) priporoča nagrobne vence, šopke in vsakovrstne cvetlice po najnižjih cenah.

Točna in solidna postrežba!

Brzjavljaj na VIKTOR BAJT, Ljubljana.

FR. P. ZAJEC

izprašani optik. Zalogatelj c. in kr. armade, vojne mornarice, domobranec itd. Ljubljana, Stari trg 9. V tej stroki najzanesljivejša tvrdka. Edino pri meni na razpolago zelo podučljivi prvi slovenski optični ceniki, dobi ga vsakdo zastoj. Specialist za očala in ščipalnice. Toplomere, barometre, daljnogleda itd. Z električnim obratom moderno urejena delavnica. Za prvovrstno optiko se jamči.

Correspondence.

Un jeune homme venu de France, desire avoir correspondance avec une jeune dame correspondance français adresse: poste restante »Plaisir«, Ljubljana.

Opolo liter. K —88
Samotok rdeči liter . . . K —92
Samotok beli K 1—

M. Žerjav, Streliška ulica št. 32.
Berta Sever, Sv. Jakoba trg.

Spretnega krojaškega

pomočnika

delovodjo

samo za boljša in salonska dela s prav dobro plačo in trajnim mestom sprejme takoj krojaški mojster

Fran Kraigher, Gosposka ul. 5.

Sveže pivo

najfinejše dvojno marčno belo in črno (Bockbier), belo 1/2 litra vrček po 20 v, steklenice 1/2 lit. čez ulico ravno tako 20 v. Črno pa v steklenicah po 24 v. Dobi se tudi dobro vino, gorka in mrzla jedila. Na razpolago so cenjenim gostom v popoldanskih urah, vozovi za vožnjo v mesto in okolico.

ANTON MAVER, posestnik in restavratel hotel »Vega«, Sp. Šiška 26.

Le d poceni se dobi tu in v Ljubljani, Metelkova ulica št. 13.

Nogavice in druge pletenine, dalje ovratnike in v to stroko spadajoče blago dobite najceneje v specijalni trgovini

A. & E. Skaberné

Mestni trg št. 10.

Velika izbira! Solidna postrežba!

Razglas.

Hiša št. 2 na Tržaški cesti z dvoriščem, vrtom, gospodarskim poslopjem, hlevom za 6—8 glav, magacinom itd., se da z majem celotno ali po posameznih oddelkih v najem.

V hiši je že 12 let izvrstno uspevajoča mesnica in se more najeti ta prostor tudi posebej.

Pojasnila daje dr. M. Pirc, odvetnik v Ljubljani, Sodna ulica št. 7.

Med dobrim najboljšje je

„Puch“ vozno kolo

model 1913.

ki so vsled lahkega teka in trpežnosti povsod najbolj priljubljena.

Glavno zastopstvo in zaloga

IGN. VOK, specialna trgovina šivalnih strojev in koles

Ljubljana. — Sodna ulica št. 7. — Ljubljana.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebščin za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku (Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov oddaljen od morja proti kopališču. Nova moderna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna zveza s parobrodom z Reko. Vse informacije, prospekte, daje zastoj in franko lastnik hotela.

Anton Presker

krojač

Ljubljana, Sv. Petra c. 16 priporoča svojo

veliko zalogo gotovih oblek za gospode in dečke, jopice in plašče za gospe, nepremočljivih havelokov itd. itd. itd.

Obleke po meri se po najnovejših vzorcih in najnižjih cenah izvršuje o.

Pri nakupu, različnega manufakturnega blaga se blagovolite obrniti na tvrdko

A. & E. Skaberné

Mestni trg 10. obstoji od l. 1883.

FRAN KRAIGHER

krojaški mojster

Gosposka ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerno. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gume iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

„Zdravnik želodca“

je edina posebnost želodčnega likerja iz zdravilnih rastlin, kateri izborna upliva proti slabosti v želodcu ter ga radi tega v nobeni družini ne bi smelo manjkati.

Edna posebnost likerja je

Zdravnik želodca.

Pisemski papir.

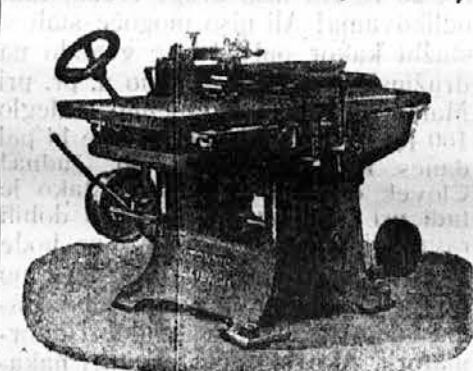
Najnovejše umetniške razglednice

priporoča

Marija Tičar

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 26 in Resljeva cesta št. 7.

Žagni polno jarmenik in stroji za obdelovanje lesa vseh vrst zlasti patentni brzodelni jarmenik, jarmeniki cepilniki, (samice), be- . . . jarmenik, enolistni in dvolistni.

Vsi stroji za mizarje, kolarje, strugarje, sodarje, tesarje itd. itd. Vsi stroji za izdelovanje pohištva iz vpojnjenega lesa.

.. Stroji za lupljenje lesa. ..

.. Stroji za lesno volno. ..

TURBINE

za vse vodne razmere z največjo izrabljivostjo. : Perzijski regulatorji. : Patent prijavljen.

Moderne transmisije.

Prevzem kompletnih tvorniških oprav za vso lesno industrijo.

.. Najfinejše reference mnogovrstnih obratov tu- in v inozemstvu. ..

Tvornica strojev G. TÖNNIES, Ljubljana P.

Velikonočna okasion prodaja

čez 25.000 komadov.

Najnovejše za spomlad in leto za gospe in dečke, damska konfekcija pariških in berolin- skih modelov po čudovito priznanih nizkih cenah.

Poglejte si izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg 5-6.

Telephon 132.

Največja zaloga

SUKNA

za vsakovrstna moška oblačila izvrstne kvalitete po brezkonkurenčnih cenah priporoča

manufakturna trgovina

J. Grobelnik, Ljubljana

— Mestni trg št. 22, nasproti lekarne. —